حق تعالیٰ کی ذات باقی ہی باقی کل جہان فانی ہی

بغرض یادگار روزگار حسب ارشاد ماہر فنون سخن شناس جناب ... اس جناب

اول مدرس فارسی مدرسہ ... حیدرآباد ...

# مجموعہ تاریخ انتقال

شعر اعوال الحال ... جناب صاحب ... منشی ...

مرحوم ... مدرس اعظم مدرسہ فارسی متعلقہ مشن ... حیدرآباد ...

مطبع نامی گرامی منشی نولکشور واقع لکھنؤ میں طبع ہوئی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

از نتائج طبع شاعر رنگین بیان معانی سحر بیان سخندانی جناب منشی ہرگوپال صاحب تخلص [illegible]

ساکن [illegible] آبادی ضلع بلند شہر

| | |
|---|---|
| منشی بود که معتقد در علم و فن مکمل | در جهان شعر و نظم منشی گنیش پرشاد |
| چون شد رحیل از جهان بهشت گفته تاریخ | شد ناگهان ز عالم منشی گنیش پرشاد |

ایضاً مستزاد — سنہ ۱۹۶۶ء

| | |
|---|---|
| وائی که چنان گنیش پرشاد گذشت — دریغا | از شوق جنان گنیش پرشاد گذشت — [illegible] |
| چون گفته بسی [illegible] خواست — گفت تاریخ | افسوس جان گنیش پرشاد گذشت — آه [illegible] |

ایضاً تعمیه اخراج شش عدد لفظ آه — سمت ۱۹[illegible]

| | |
|---|---|
| [illegible] گفته چون غم خورد | بسیار کشید هر آه او جان چو سپرد |
| یک آه دگر ازم و گویه تاریخ | [illegible] گنیش پرشاد بمرد |

[illegible]

از نتائج طبع [illegible] فنون تاریخ گوئی [illegible] جناب منشی [illegible] لال صاحب

متخلص به صادق اہلکار محکمہ مہاراجہ بنارس

متوطنی جهارکرهه دیجیت برهمن عالی مطلع
دریبج داد و خرد مہے　　برفضل علم تشفشے
سنہ ۱۳۰۳ ہجری　　سنہ ۱۹۲۲ سمت

دروا کزین دار الحزن شد سوی باغ ارم روان
جستم ز حال و فات آن زین قطعه شعر دوم نشان
اول به هجری پیروی دوم سپے سمت سری
از ماگہ یوم نوزده دویم ز رمضان نیک به
بر طرز معروف و قدم آمد صدا از الہام هم

معروف منشی بے بدل نام گنیش مثال او
ابر سے بفیض فو والجے　　بلغ العلی بکمال او
سنہ ۱۸۹۶ ع　　سنہ ۱۳۰۳ فصلی
افتاد برو دل هر یکان بار سے ز رنج و ملال او
هر چار لخت دو مصر عشش هر چار قسم رسال او
سیوم مسیحی رهبری چارم بفصلی تحال او
از جنوری بستم بگه در روز شنبه وصال او
بجهان بماند بجاے او تاریخ ز فیض و کمال او

## از نتائج طبع ناظم نظم بے نظیر ناشر نثر دلپذیر جناب منشی محمد مردان علی خان صاحب متخلص به جوهر متوطن مراد آباد بصنعت صوری و معنوی

درس که پیشش امین طفل مکتب
حضور سکندر شده چون ارسطو
بے درس قدسی رحیل ارم گشت
حساب دو تاریخ چون خواند رعنا

جهان را العلم و ادب بود و ستاد
بر آنکس کز و کرد علم و هنر یاد
جناب مهاراج گنیش پرشاد
هزار و دو صد گشت ؛ دو سال و هشتاد
سنہ ۱۳۰۳ ہجری　　سنہ ۱۸۸۶ ع

## از نتائج طبع لعل بے بہا کان سخن طرازی جناب منشی سیتل پرشاد صاحب متخلص بہ شاد ڈپٹی انسپکٹر سررشته تعلیم اضلاع بندیل کھنڈ

سر دفتر اکابر منشی گنیش پرشاد
چون رایت عزیمت سوے عدم برافراشت
بهر بقاے نامش ای شاد جاے تاریخ
آخر دو حرف آخر از نام خویش بگذاشت

## از نتائج طبع در صدف بحر سخندانی جناب منشی بالکند صاحب سکندر آبادی ضلع بلند شہر متخلص بہ بصیر نائب منشی سررشته نظامت سہارنپور

| | |
|---|---|
| دریغا گنیش که بود کامل اوستاد | تا شش اول گنیش و آخر پرشاد |
| بعید از این جهان در این ملت رفت | بهرِ شش که زمین داد تنغضبا خواهم داد |

طبع زاد گوہر دریاے نکتہ پردازی جناب منشی گردہاری لال صاحب نا[illegible]ہری کلکتری

[illegible] سہارنپور [illegible]

| | |
|---|---|
| دل زتلاشش سال وفات کسے که بود | پرسید بش که بود که رفته ازین سرائے |
| گفتا که اوستاد جهان گنیش نام | آن را که خالق [illegible] [illegible] |

ایضاً

| | |
|---|---|
| سوے جنان گیا ہے جو استاد نامدار | تاریخ اوسکی ڈھونڈھلیں تو ہم [illegible] |

ایضاً تعمیہ یکعدد الف از تاریخ

| | |
|---|---|
| چو رخت از دار فانی بستہ اوستاد | شدہ از فرقت او سینہ ام چاک |
| ز الف سال تاریخش بجستم | زبانش خشک بود و چشم نمناک |
| جنان فرمود هندی سال تاریخ | برمی شد از تاریخ روح آن پاک |

ایضاً تعمیہ داخلی سہ عدد جیم از سر جان

| | |
|---|---|
| از سر جان دست خود برداشت تحسیت [illegible] | شد برا از تاریخ این شد آمد [illegible] |

ایضاً تخرجہ یکعدد الف از الم

| | | | |
|---|---|---|---|
| منشی تحسیت گنیش [illegible] | او چشم بسفید [illegible] داد | بیرون الم اصل [illegible] | چون قطرہ [illegible] آزاد |

ایضاً مضمون ہندی بور نغمہ دوم

| | | | |
|---|---|---|---|
| شبلانے کو کال | [illegible] [illegible] [illegible] | [illegible] علیسی سال | روتیہ سمت [illegible] |
| [illegible] [illegible] | [illegible] گور و [illegible] | [illegible] سمت [illegible] | ہر تو [illegible] سمجھا ست |

[illegible] مذکور بغرض صحت الفاظ ہندی بحروف [illegible]

सोरठा

| | |
|---|---|
| सूझा दूजा सोरठा | जतलाने को काल |
| दुतियः सम्वतविक्रमा | प्रति पद ईसासाल |
| विद्या गुरु समस्तने | दिक्षित जी महाराज |
| मृत्युलोक समझाअस्त | कीनो सत्य समाज |
| सम्वत्त १९२२ | सन् १८६६ ई० |

از شاعر بے بدل عدیم المثل جناب مرزا حاتم علی بیگ صاحب متخلص بہ مہر وکیل ہائی کورٹ آگرہ

| | | | |
|---|---|---|---|
| افسوس سے گئے گنیش پرشاد | اس دار فنا سے دل اوٹھا کے | فصلی کی مہر نے یہ تاریخ | بیکنٹھ میں تم براجو جاکے |

ایضاً — سنہ ۱۲۷۳ فصلی

| | |
|---|---|
| افسوس صد افسوس وہ منشی وہ مدرس | دنیا سے سدہارے ہیں کہ غم جنکا ہے جیسکو |
| ہاتف نے پڑھا مصرع تاریخ یہ اے مہر | بس رنج ہے کیوں موت پہنچو رنگی کسی کو |

سنہ ۱۲۸۲ ہجری

ایضاً نتیجۂ اختر علی بیگ عرف والد آرزو کلام

| | |
|---|---|
| سوے عدم روان شد منشی گنیش پرشاد | از چشم ما نہان شد منشی گنیش پرشاد |
| آلام رو نمود و گفتم سن مسیحی | افسوس از جہان شد منشی گنیش پرشاد |

سنہ ۱۸۶۶ع

طبع زاد سمع شبستان شاعری جناب میر وزیر علی صاحب دہلوی متخلص بہ علی منشی محکمہ

ریویو سروری ممالک متوسط ہند

| | | | |
|---|---|---|---|
| چون شد زجہان گنیش پرشاد | با فرحت دل بسوے جنت | تاریخ وفات علی نوشتم | پر جاے بباغ خلد بادا |

ایضاً — سنہ ۱۸۶۶ع

| | | | |
|---|---|---|---|
| مخزن فضل و معدن برکات | رخت بربست چون ز دار فنا | سال فوتش چنین علی بنوشت | عیش در خلد دائما بادا |

ایضاً — سنہ ۱۲۸۲ ہجری

| | | | |
|---|---|---|---|
| از دنیا سوے خلد شد چو بشتاب | بخشش شدہ خادم [illegible] باش | یک فقرہ علی بہر تاریخ آن | در روضۂ جنت مغفور باشش |

سنہ ۱۹۲۲

ایضاً

ازجہان رفت منشی والا — ہمدل دوستان گداشکار — [illegible] گنج بخش — آخرت نقد [illegible]

سنہ [illegible] ہجری

## ایضاً

جناب منشی عالی نسب والا ہمم افسوس — ازین ناسوت سوی عالم لاہوت عازم گشت

برای سال ہجری وسیمی فکر خوش علی چون کرد — ہمین دو مصرع ثانی بگوشم آہ ہاتف گفت

بشنبہ صبح بود و دوم شہر صیام السحت — کزین دنیا و فانی منشی والا بجنت رفت

چکیدۂ قلم بدیع رقم جناب دیوان امرناتھ صاحب متخلص کبری خلف راجہ دینا ناتھ صاحب

## رئیس اعظم لاہور

چون گشت روان گنیش شاد — از دار عدم بدار عقبیٰ — تاریخ وفات او نوشتم — در سال محمدی مسیحا

ہر جا در خلد شاد و روشن — آرام گہش بہشت بادا

ایضاً نتیجۂ داخلی سعد جیم از لب جو

دو چیار رفت چون آن منشی دانا سوی جنت — بلا کس الم دہ ہجر او دل را فرو سفتم

لب جو سرو چون پرسید سال رحلتش از من — بروحش گلشن جنت بہشت زود و گفتم

نتائج طبع رونق بخش گلستان شاعری شیخ منظور احمد صاحب ساکن دیوبند ضلع سہارنپور

اوستاد ہمہ گنیش پرشاد — مارا بفراق کرد برباد — از حاصل گفتگوی نظم — تاریخ وداع او خبر داد

از شش جہت است شور فریاد — در چار طرف نوای فریاد

## ایضاً

[illegible] حسرت کان حبیب محبان — کہ از پیش جہان گردید رخصت — شہرت بوی [illegible] شاد گنیش — بالخیرہ راہ جنت او [illegible]

جہان را بود آرام [illegible] — [illegible] آرام [illegible] سال رحلتش

از شاد امان رائے دیوانہ صاحب متخلص بہ امان شاگرد رشید جناب مرحوم خادم درگاہ

حضرت شاہ قاسم سلیمانی بمقام چنار [illegible]

اوستاد کامل الفن منشی گنیش پرشاد — چون نقد جان خود را با حاکم قضا داد

شہر چنار گڑھ شد خالی ز علم و دانش | بر خرمن لیاقت برق فنا ہیفتاد
شاگرد او کہ بودند بر از امان ہزاران | گشتند از غمیم او از زیست و ہر ناشاد
چون فکر سال فوتش در طبع خویش کردم | بس سبلے سر ہوس شد منشی گنیش پرشاد

سنہ ۱۳۱۳ ہجری

نتیجہ طبع گرامی سید جمعیت علی صاحب بلمد زوال کالکٹری سہارنپور متخلص بہ جاہ

مریض عشق الٰہی گنیش پرشاد | بجان سپردہ بجانان بحاذقین فریاد

سنہ ۱۳۱۳ ہجری

از بابو ہنومان پرشاد صاحب جلد ساز محلہ گنگال چنار ضلع مرزاپور و متوطن چنار مسطور شاگرد رشید جناب مرحوم بتعمیہ داخلی بکعدد والف از سر الم

دیکھیے لقب تھا جسکا وہ استاد جب گیا | سارے چنار گڑھ میں ہوا شور رنج و غل
سال وفات کی تھی تلاش از سر الم | ہاتف نے یون کہا کہ ہوا ہی چراغ گل

سنہ ۱۳۱۳ ہجری

از افکار طبع گرامی جناب بابو گوکل چند صاحب
ہیڈ ماسٹر اسکول گرچیان ضلع الٰہ آباد

از دار فنا گنیش پرشاد برفت | شد باعث غم صدمۂ فوتش ناگاہ
چون بود بعلم بے مثل در عالم | گفتم تاریخ بے نظیرے صد آہ

سنہ ۱۳۱۳ ہجری

بفکر طبع عندلیب بستان لیاقت سید زین العابدین صاحب
متخلص بہ ریاض وکیل عدالت دیوانی ضلع مرزاپور شاگرد رشید جناب مرحوم

علم و ہنر کے رہبر استاد مر گئے جب | کیا ہوا ہے مضطر دل کر کے داد فریاد
لکھی ریاض رو کر تاریخ یہ سیتی | رنج عجب ہے دل پر منشی گنیش پرشاد

سنہ ۱۸۹۶ع

## ایضاً

### تعمیہ نہ عدد حرف طا از سر طاقت

شاگرد سب کار ہے حیف مر گئے آج — اوستاد اب ہوا ہے منشی گنیش پرشاد
طاقت کا سر کنارہ کر کے سن سیحی — الکنی ریاض ہوا ہے تاریخ فوت اوستاد
احباب غم کے مارے یہ کہتے گئے ہیں ہمراہ — دار البقا سے ہوا ہے منشی گنیش پرشاد

سنہ ۱۲۶۶ھ

## ایضاً

جو ایسے عدد ضمہ کہ دل پر مرے جو اوستاد صاحب کا — لکھا میں کتنے ذوق و غم سے کہ ہوا ہے منشی گنیش پرشاد
ریاض سال فوت اوستاد کا لکھا سیحی بخوبی کامل — مقیم و سالم لیق و عادل جناب منشی گنیش پرشاد

سنہ ۱۲۶۶ھ

# تمت